

[Erhard Jakobsen]

så vigtigt, at der ikke på noget tidspunkt opstår tvivl om, at det land, der har mest brug for alliancen i NATO, er et trofast medlem af NATO og ikke et, der bare hænger på og håber på, at de andre klarer det for os, men selv har vi ingen forpligtelser.

Jeg er sikker på, at når rakethysteriet er afklaret, får vi en fornuftig debat om NATO, der her i tinget vil vise, at der er en kæmpetilslutning til, at vi skal være medlem af NATO ikke bare formelt, men også reelt.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Jeg vil gerne i al stilfærdighed sige til hr. Erhard Jakobsen, at jeg hævder ikke og drømmer ikke om at hævde, at det skulle være VS' fortjeneste eller VS' og SFs fortjeneste, at socialdemokratiet nu omsider vil være med til at tage afstand fra de 572 raketter. Jeg sagde udtrykkeligt i mit indlæg, at det er fredsbevægelsernes fortjeneste, at socialdemokratiet nu er kommet dertil, og det vil jeg gerne fastholde.

Det er bl.a. i kraft af disse demonstrationer og manifestationer – som hr. Erhard Jakobsen, og det forstår jeg godt, ikke bryder sig ret meget om – at folk virkelig vil gøre noget for det, de mener er et særdeles brændende emne. De vil gøre alt muligt. Nogle vil sågar male på mure, som jeg sagde. Nogle vil demonstrere på Rådhuspladsen. Der var 100.000 til en demonstration den 29. oktober 1983. Nogle skriver under på underskriftserklæringer. Nogle laver aktioner. Der laves alle mulige former for aktiviteter, fordi folk føler, at det er et brændende, et alvorligt problem. Det er det, der giver fredsbevægelsen dens styrke. Men det er klart, at når fredsbevægelsen faktisk opnår resultater og vil blive ved med det – til trods for, hvad hr. Erhard Jakobsen siger og håber – er det først og fremmest, fordi den er i overensstemmelse med det, som det store flertal i den danske befolkning mener. Det er fremgået af opinionsundersøgelser, at der er et stort flertal, der siger nej til raketterne. Der er et lige så stort flertal i Vesttyskland, og der er et flertal i befolkningen i England imod disse raketter. Derfor er fredsbevægelsen i overensstemmelse med det store flertal i befolkningerne, uanset hvad der siges i parlamenterne og af konservative regeringer i det ene og det an-

det land. Det er derfor, at fredsbevægelsen på lidt længere sigt alligevel vil sejre.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Det kan da naturligvis ikke undre nogen, at en repræsentant for VS med den holdning, VS har til demokratiet og parlamentarismen, sådan som hr. Arne Christiansen sagde det, er begejstret for, at der er nogle bevægelser med nogle meninger. Jeg er bare nødt til med grundloven i hånden at sige, at det kommer altså ikke mig ved. Der står udtrykkeligt i grundloven, at ingen bevægelser eller sådan noget kan forpligte mig. Jeg er alene bundet af min overbevisning, og den ændres ikke af, om 1.000 eller 10.000 eller 100.000 går i demonstration.

Må jeg sige, for at der ikke skal opstå nogen misforståelse med hensyn til fredsbevægelsen, at jeg naturligvis respekterer folks adgang til at udtrykke sig, som de har lyst, men jeg respekterer ikke politikeres ret til at bruge disse mennesker, til at udnytte dem og til at bilde dem ind, at de udretter noget som helst i retning af fred, ved at lade dem traske rundt på gaderne med nogle plakater, de ikke selv har lavet. Den slags er uden betydning og bør være uden betydning for den politiske beslutningsproces. Men selvfølgelig har folk lov til at gøre det. Jeg har bare også lov til at sige: det kommer overhovedet ikke mig ved. Det var det, jeg sagde. Og så for øvrigt: inden man tillægger fredsbevægelsen alt for stor betydning selv fra den allermost venstreorienterede side, så må man vel i hvert fald erkende, at fredsbevægelsens indflydelse standser ved Muren eller i hvert fald ved Østblokkens grænser. Det er i hvert fald ikke tilrådeligt at gå derindenfor. Så skal man vist holde sit danske pas i den ene hånd og sin dobbeltbillet i den anden og sørge for at komme hjem i tide, inden man lider skæbne sammen med dem fra fredsbevægelsen i Øst, som jo bliver arresteret og sat fast ved hver en lejlighed, hvor de overhovedet tør stikke snuden frem.

(Demonstration på tilhørerpladserne).

Formanden:

Jeg skal bede de demonstrerende tilhørere forlade tilhørerpladserne.